

Poetica versus historica

A Szent Ignác Szakkollégium XX. Szimpóziuma után Kiss Ulrichnak

*Ahogy a haszidizmus egy kis szobából
kirepül a roppant hegyek magányába,
hogy megtalálja önmagát, úgy a líra is:
visszatér és mozgalmat alapít,
friss szellemet pumpál az olvasók lelkébe.*

*Az intuíció a költészet kulisszái mögött lobog,
ahol a legfinomabb fűszerek, aromák
és parfümök illata puskapor szagával keveredik.
Nem tehet róla a Jó, hogy szeretnie kell
a harcot, edződnie, fiatalodnia kell annak,
ki birtokba akarja venni Őt.*

*A történelem egyébként is véget ért,
vagy a titkos kövek óceánjaként még
meg sem született istenigazából,
hogy működni kezdjen. Ám vannak szelídek is,
akik csodákat látnak madarak magasában.
Az ő imáikban fog világra jönni
az igazi história — az elbeszélhetetlen.*

Magasság, mélység

*Jézus nem absztrakció.
Nem eszme, nem vallás: élet.
Mélybe taszítja vétkeinket,
s fönről a megváltást hozza el.
Ő zúzza porrá a kőtáblákat,
Hogy ne sajnáljuk magunktól a jót.
Elhordozza helyettünk fájdalmainkat,
hogy véglegessé tegye a megigazulást,
egyetemessé a vér tisztító erejét,
időtlenne a szabadságot,
igazzá a megbánás emberét,
örökkévalóvá a hitet.
Csak ki nem kér, annak nem adatik,
kinek megadatott, attól nem vehetik el.*

A táblák összetörnek — a Szó megmarad.